

DET STORE FALD

eller

MALSTRØMMEN

**FOLKEKOMEDIE
i 37 AFDELINGER**

af **KNUD LUMBYE** og
OVE WILLER JANSEN

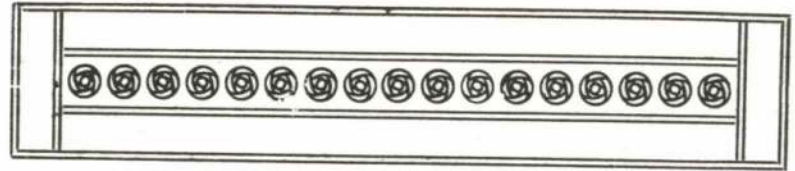
OPTAGET AF
FILMFABRIKEN »SKANDINAVIEN«
KØBENHAVN — (SØREN NIELSEN)

PERSONERNE

Andersen, Haandværker	Hr. Carl Petersen.
Mariane, hans Hustru	Frk. Olga Svendsen.
Else, deres Datter	Frk. Bertha Lindgreen.
Ludvig Hansen, hendes Forlovede	Hr. Aage Brandt.
Brandt, Bankkasserer	» Holger Madsen.
Bankdirektøren	» Jørgen Lund.
En Varietédirektør	» Arnbak.
En Kelner	» Winther.
En Musikdirektør	» Carl Gottschalksen.

AFDELINGER

1 Et hyggeligt Hjem.	20 Paa Varieté.
2 Ude at spadserere.	21 Penge skal skaffes.
3 Lyst til at more sig.	22 Tyveriet.
4 Et Sammenstød.	23 Ud paa Livet.
5 Det daglige Slid.	24 Revisionen.
6 Fristeren.	25 Flugten.
7 En Sammenligning.	26 Anholdt.
8 Urolige Tanker.	27 Sat paa Gaden.
9 Falden for Fristelsen.	28 En Levevej, der tiltaler.
10 Ud for at more sig.	29 Engagementet.
11 Paa Tærskelen.	30 En Debut.
12 En forgæves Venten.	31 Den Forurettede.
13 Bange Anelser.	32 En lidt for kærlig Direktør.
14 Samvittighedens Røst.	33 Ingen Penge.
15 Et skæbnsvangert Møde.	34 En Udvej.
16 Angest.	35 Hos Pantelaaneren.
17 Udstødt.	36 En fortvivlet Beslutning.
18 Fanget.	37 Afsked med Livet.
19 Et Gensyn.	

MALSTRØMMEN

Fristelsen, som altid ligger paa Lur i Storstadens pulserende Liv, den rivende Malstrøm, som griber sine Ofre — de letsindige, unge Piger — der kastes i Gabet paa hjerteløse Slynkler, Bedragere og udskejende Mænd, viser dette gribende Drama os. Et Billede af Livets Ubønhørighed, et Blad af Dagens Historie.

Else, en Datter af den brave Haandværker, Andersen, er beskæftiget i Stormagasinet. Else er en ung, livsglad Pige, og hun mener, at det daglige Slid maa varieres med Aftenens Fornøjelser. Hendes Forlovede, Ludvig Hansen, en jævn Haandværker, billiger ikke i særlig Grad Elses Trang til Forlystelser.

De to Forlovede kommer en Aften forbi en mindre Varieté, hun tigger Ludvig om at faa Lov til at gaa derind, og Ludvig følger hende nølende. —

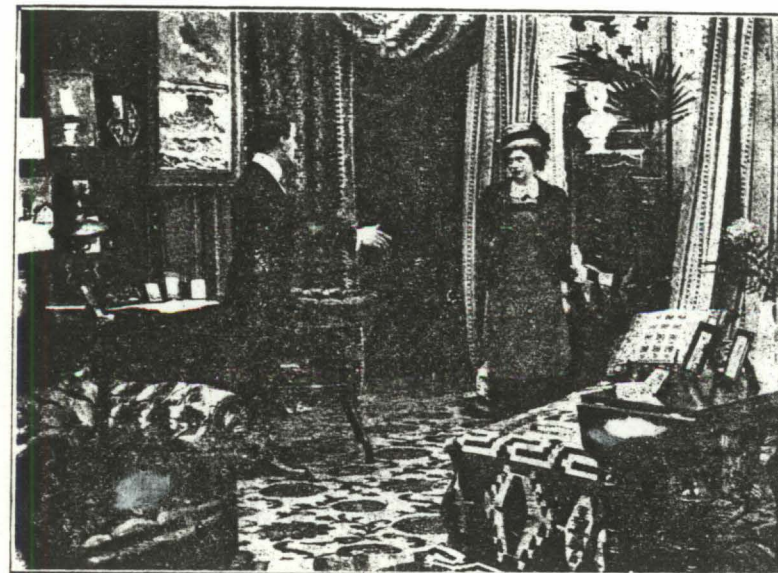
Inde i Varietéen sidder Bankkasserer Brandt, en af Byens mest

Fristeren.

kerdte Levemænd. i Selskab med nogle Venner og deres Damer. Brandt fikserer Else meget skarpt og tillader sig den Frihed at tiltale hende. Ludvig bebrejder harmfuld Brandt hans Optræden og trækker Else med sig.

Da Brandt en Dag kommer forbi Stormagasinet, ser han Ludvig tage Afsked med Else, som gaar op til sin Beskæftigelse. Brandt gaar ind i Forretningen og ser sit Snit til en Samtale i Enrum med Else. Hans besnærende Ord og Lader undlader ikke at gøre Indtryk paa den naive, unge Pige. Han indbyder hende til en Udflugt om nogen Tid, og Else indvilliger. Hun har letsindigt gjort det første Skridt; — hun nærmer sig Malstrømmens rivende Hvirvel.

Falden for Fristelsen.

Else og Brandt ruller i Bil op foran den elegante Restaurant. Imidlertid søger Ludvig forgæves Else udenfor Magasinet. Elses lille Søster har set hende ankomme til Restauranten, og Andersen og Ludvig beslutter nu at opsøge Else for at bringe hende tilbage fra den farlige Vej, hun har betraadt.

Meget animeret Stemning hersker i den store Restaurant, hvor Brandts glødende Ord slukker Elses sidste Skrupler. De forlade Restauranten, men møder ved Udgangen Andersen og Ludvig. Et heftigt Sammenstød er Følgen. Snarraadig trækker Brandt Else med sig ud i den ventende Bil; denne ruller bort, og tilbage staar den forbitrede Fader og den forladte Ludvig.

Bange Anelser.

Penge skal skaffes.

Brandt fører Else med sig hjem i sin Ungkarlejlighed. Det gaar nu op for hende, at det Skridt, hun har gjort, er skæbnesvangert. Hun støder den forelskede Brandt fra sig og iler ud. Brandt smiler; han er sikker paa sin Magt; Else skal nok komme tilbage.

Da Else atter søger hjem, modtages hun af Moderens Taarer og Faderens Harm. Denne støder sin Datter fra sig — han har ingen Datter mere! — Den grædende Else forlader sit Hjem; Ludvig vil endnu en Gang søge at bringe Forstaaelse tilveje, men Faderens yderligere haarde Ord gør, at Else nu kun bliver trodsig.

Brandt har nu fuldstændig faaet Else i sin Magt. En stor

Udstødt.

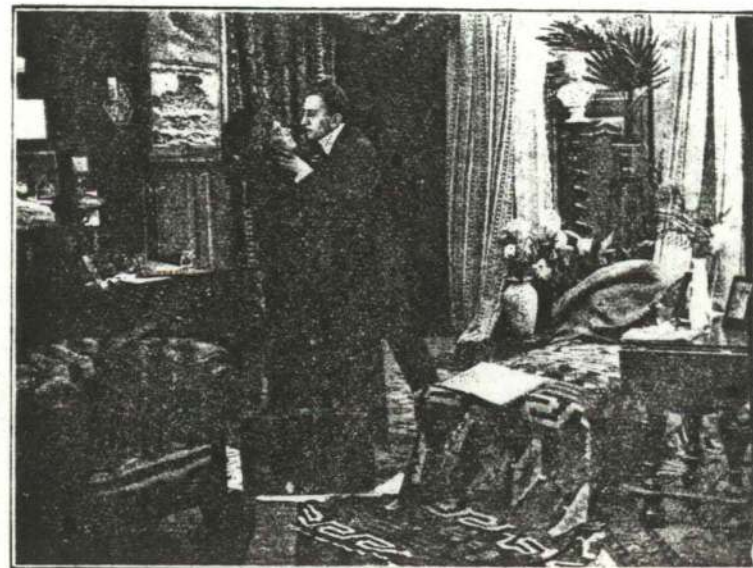

Ud paa Livet.

Varieté sidder de i en Loge sammen med Venner og Veninder. Champagnen skummer, og Else pranger i et kostbart Kostume.

Da træder Ludvig ind; netop som han vil sætte sig i Parkettet opdager han Else og det lystige Selskab i Logen. Ude af sig selv af Raseri slynger han Brandt sin Harme og Foragt i Ansigtet. Brandt rejser sig, og Tjenerne viser den forbitrede Ludvig ud. Else døver sin Samvittigheds Stemme i Champagnen.

Det dyre Liv og Elses Hætte og Toiletter koster Brandt mange Penge, mange flere, end han af sin Gage paa Kontoret kan udrede. Han maa bedrage Banken, og hjemme hos sig selv opgør

Flugten.

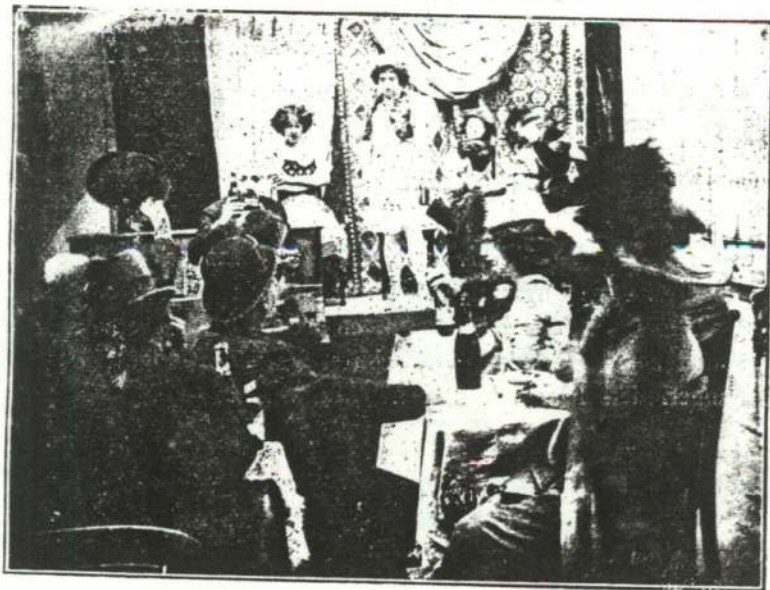
han med mørke Miner sin fortvivlede Status. Han forsøger at gøre Else Forestillinger i Anledning af hendes Ekstravagancer, men Else vender ham kun fornærmet Ryggen.

Katastrofen nærmer sig uundgaeligt. Bankens Direktør, som har opdaget Underslæbet, tilkalder Brandt, og denne synker sammen under Vægten af den graverende Anklage. — Han lover at skaffe Udveje.

Brandt klargør for Else den faretruende Situation, og Parret beslutter at flygte. Politiet er imidlertid paa Benene, og da Opdagerne er i Hælene paa Brandt, skyder denne sig paa Perronen

Else sættes paa Gaden.

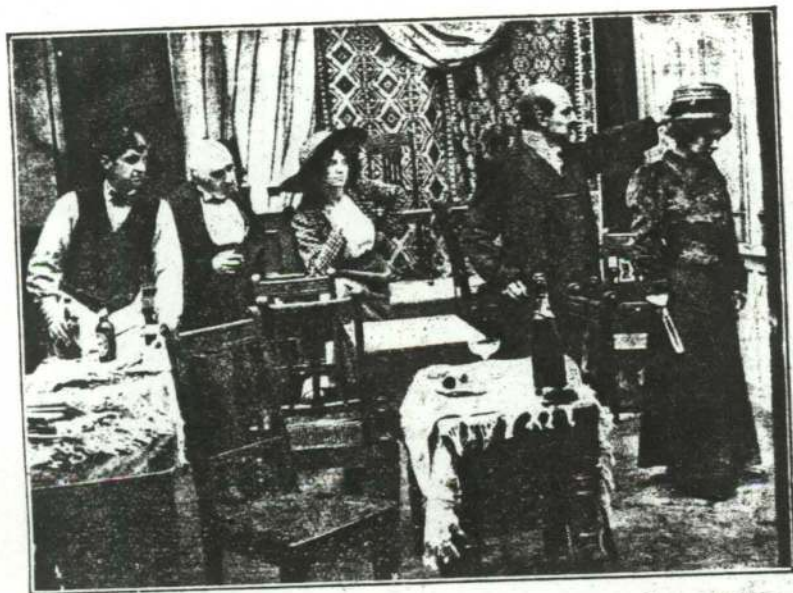
En Debut.

En lidt for kærlig Direktør.

netop som det frelsende Tog skal ankomme. — Hulkende kaster Else sig over hans Lig.

Da Else nu staar uden Eksistensmidler, søger hun en mindre Varieté for der at faa Engagement som Sangerinde. — Hun engageres ogsaa, men da Varietédirektøren, en hæslig Person, er nærgaaende mod hende, forlader hun forbitret Varietèen fulgt af de øvrige Sangerinders haanende Latter.

Den Forurettede.

Ingen Penge.

Afskeden med Livet.

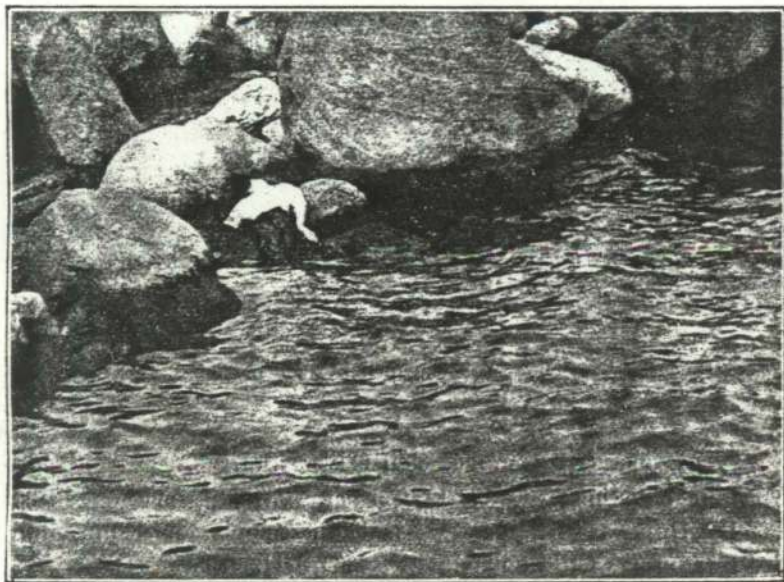
— Paa sit fattige Kammer sidder Else forgræmmet og forladt. Værtinden kommer ind og kræver sin Leje, Else har at skaffe Penge. Hun gaar hen paa et Laanekontor, men den Sum, hun der faar, er ikke tilstrækkelig til at klare Huslejen.

Lykkens Dage er længst forbi — kun Fortvivlelsen viser sit jærnhaarde Ansigt. Else føler, at Livet ikke mere har nogen Medynk tilovers for hende — — hun er udstødt og forladt!

— En Kvinde vandrer sorgfuld og forgræmmet ud imod Hav-
nens yderste Bølværk en trist Aften. Det er Else, hvis Historie
er forbi, Offeret for Malstrømmens hvirvlende Favntag.

Hun ser kun én Redning i Møde — det kolde Dyb, som dog er mere barmhjærtig end Menneskene, hvis Hjærte dømmer haardere, end Else vil kunne bære.

— En sidste Bøn op imod den stille Aftenhimmel, et Spring — og Havet lukker sig over den stakkels Kvinde, der nu endelig faar Ro. Haardt har hun bødet for sit Fejltrin.

Slutning paa en Livsskæbne.

LØVEBIOGRAFEN

AMAGERTORV 33

DET STORE FALD

eller

MALSTRØMMEN

FOLKEKOMEDIE
i 37 AFDELINGER

af KNUD LUMBYE og
OVE WILLER JANSEN

DET STORE FALD

eller

MALSTRØMMEN

**FOLKEKOMEDIE
i 37 AFDELINGER**

af **KNUD LUMBYE** og
OVE WILLER JANSEN

OPTAGET AF

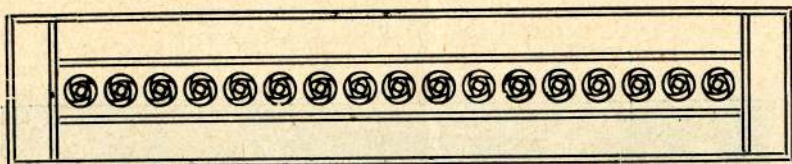
FILMFABRIKEN »SKANDINAVIEN«
KØBENHAVN — (SØREN NIELSEN)

PERSONERNE

Andersen, Haandværker	Hr. Carl Petersen.
Mariane, hans Hustru	Frk. Olga Svendsen.
Else, deres Datter	Frk. Bertha Lindgreen.
Ludvig Hansen, hendes Forlovede	Hr. Aage Brandt.
Brandt, Bankkasserer	» Holger Madsen.
Bankdirektøren	» Jørgen Lund.
En Varietédirektør	» Arnbak.
En Kelner	» Winther.
En Musikdirektør	» Carl Gottschalksen.

AFDELINGER

1 Et hyggeligt Hjem.	20 Paa Varieté.
2 Ude at spadserer.	21 Penge skal skaffes.
3 Lyst til at more sig.	22 Tyveriet.
4 Et Sammenstød.	23 Ud paa Livet.
5 Det daglige Slid.	24 Revisionen.
6 Fristeren.	25 Flugten.
7 En Sammenligning.	26 Anholdt.
8 Urolige Tanker.	27 Sat paa Gaden.
9 Falden for Fristelsen.	28 En Levevej, der tiltaler.
10 Ud for at more sig.	29 Engagementet.
11 Paa Tærskelen.	30 En Debut.
12 En forgæves Venten.	31 Den Forurettede.
13 Bange Anelser.	32 En lidt for kærlig Direktør.
14 Samvittighedens Røst.	33 Ingen Penge.
15 Et skæbnesvangert Møde.	34 En Udvej.
16 Angst.	35 Hos Pantelaaneren.
17 Udstødt.	36 En fortvivlet Beslutning.
18 Fanget.	37 Afsked med Livet.
19 Et Gensyn.	

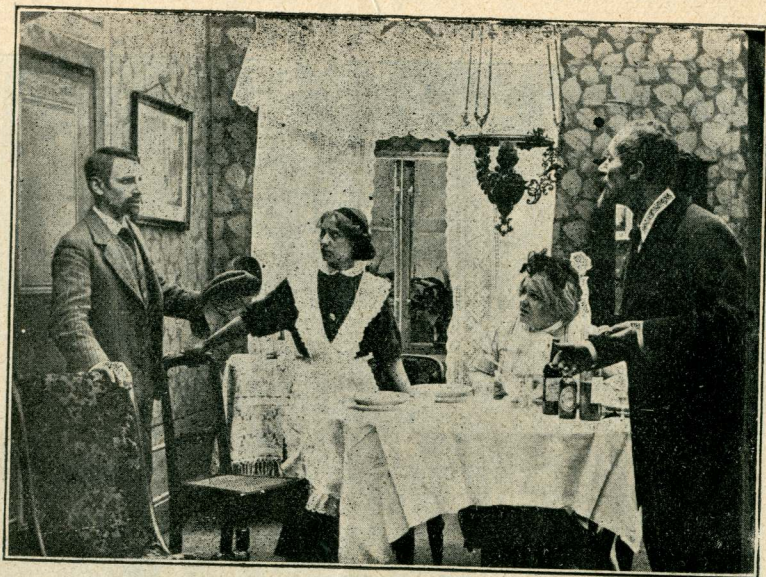
MALSTRØMMEN

Fristelsen, som altid ligger paa Lur i Storstadens pulserende Liv, den rivende Malstrøm, som griber sine Ofre — de letsindige, unge Piger — der kastes i Gabet paa hjerteløse Slyngler, Bedragere og udskejende Mænd, viser dette gribende Drama os. Et Billede af Livets Ubønhørighed, et Blad af Dagens Historie.

Else, en Datter af den brave Haandværker, Andersen, er beskæftiget i Stormagasinet. Else er en ung, livsglad Pige, og hun mener, at det daglige Slid maa varieres med Aftenens Fornøjelser. Hendes Forlovede, Ludvig Hansen, en jævn Haandværker, billiger ikke i særlig Grad Elses Trang til Forlystelser.

De to Forlovede kommer en Aften forbi en mindre Varieté, hun tigger Ludvig om at faa Lov til at gaa derind, og Ludvig følger hende nølende. —

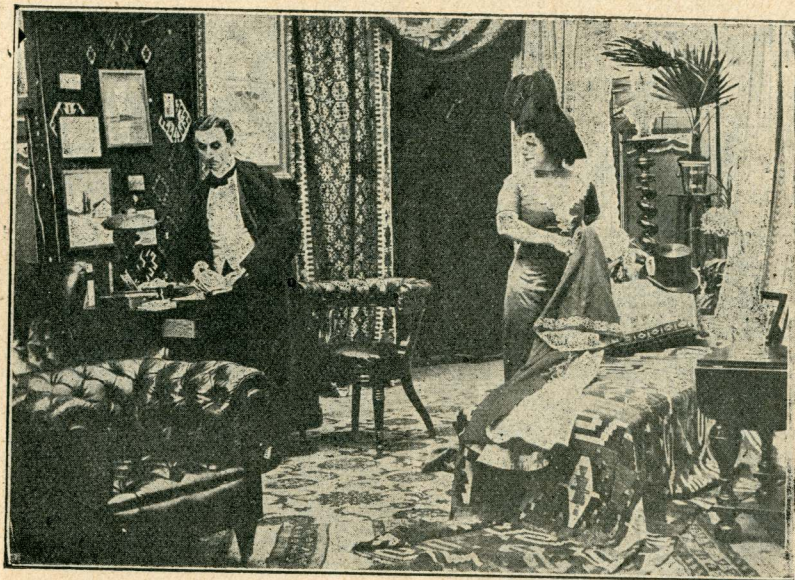
Inde i Varietéen sidder Bankkasserer Brandt, en af Byens mest

Bange Anelser.

Udstødt.

Penge skal skaffes.

Brandt fører Else med sig hjem i sin Ungkarlejlighed. Det gaar nu op for hende, at det Skridt, hun har gjort, er skæbne-
svangert. Hun støder den forelskede Brandt fra sig og iler ud.
Brandt smiler; han er sikker paa sin Magt; Else skal nok komme
tilbage.

Da Else atter søger hjem, modtages hun af Moderens Taarer
og Faderens Harme. Denne støder sin Datter fra sig — han har
ingen Datter mere! — Den grædende Else forlader sit Hjem;
Ludvig vil endnu en Gang søge at bringe Forstaaelse tilveje, men
Faderens yderligere haarde Ord gør, at Else nu kun bliver trodsig.

Brandt har nu fuldstændig faaet Else i sin Magt. Paa en stor

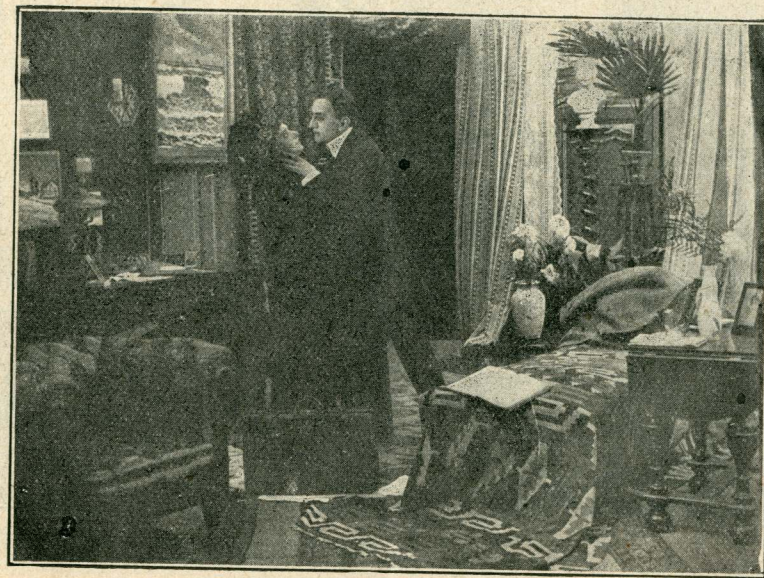

Ud paa Livet.

Varieté sidder de i en Loge sammen med Venner og Veninder. Champagnen skummer, og Else pranger i et kostbart Kostume.

Da træder Ludvig ind; netop som han vil sætte sig i Parkettet opdager han Else og det lystige Selskab i Logen. Ude af sig selv af Raseri slynger han Brandt sin Harme og Foragt i Ansigtet. Brandt rejser sig, og Tjenerne viser den forbitrede Ludvig ud. Else døver sin Samvittigheds Stemme i Champagnen.

Det dyre Liv og Elses Hatte og Toiletter koster Brandt mange Penge, mange flere, end han af sin Gage paa Kontoret kan udrede. Han maa bedrage Banken, og hjemme hos sig selv opgør

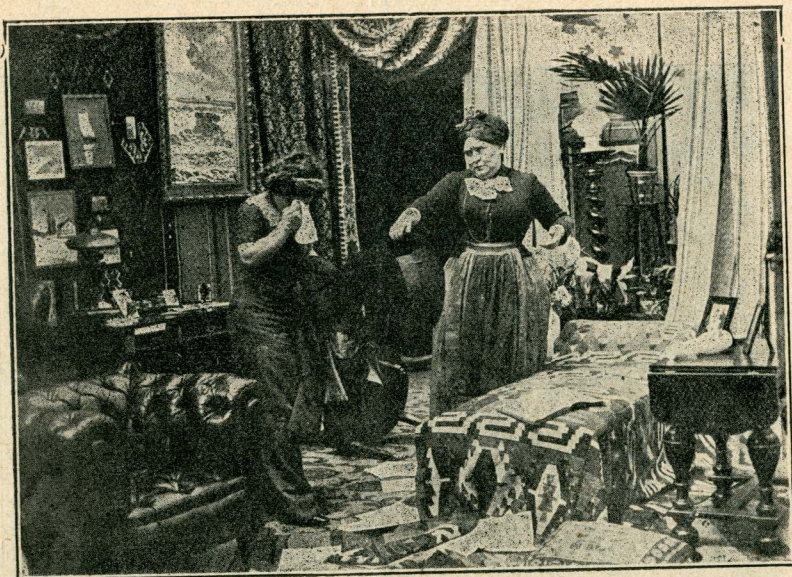

Flugten.

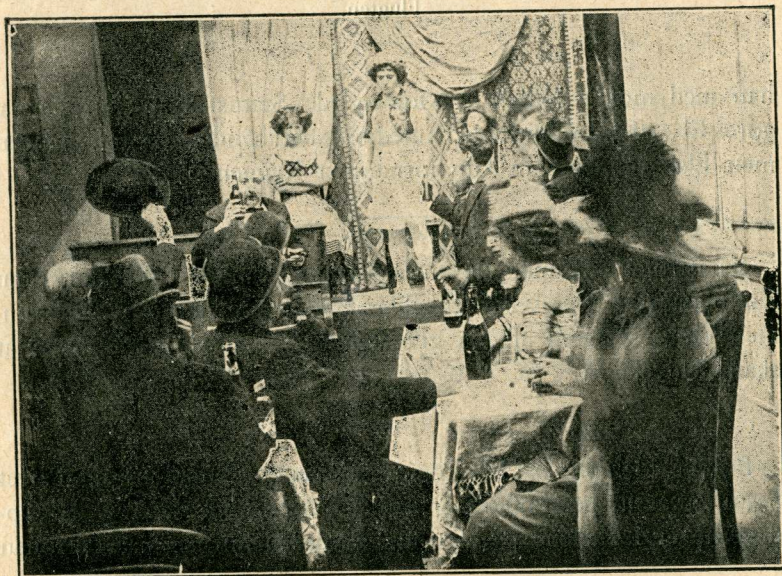
han med mørke Miner sin fortvivlede Status. Han forsøger at gøre Else Forestillinger i Anledning af hendes Ekstravagancer, men Else vender ham kun fornærmet Ryggen.

Katastrofen nærmer sig uundgaeligt. Bankens Direktør, som har opdaget Underslæbet, tilkalder Brandt, og denne synker sammen under Vægten af den graverende Anklage. — Han lover at skaffe Udveje.

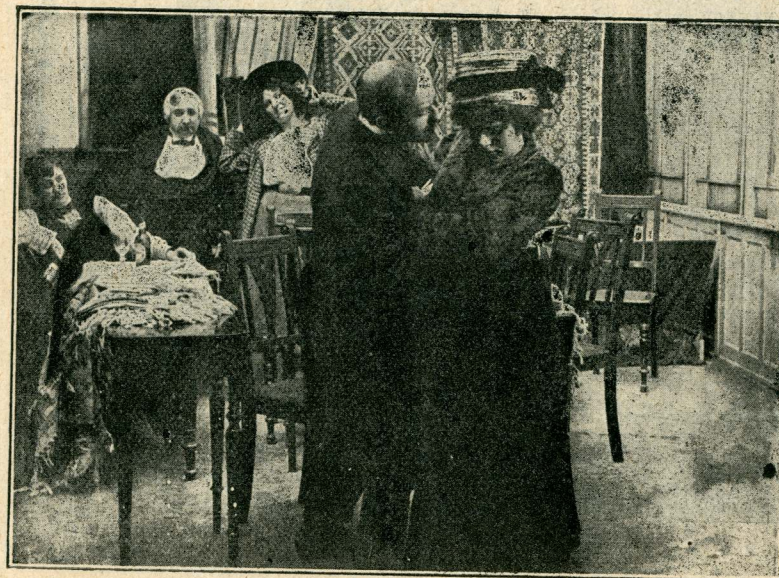
Brandt klargør for Else den faretruende Situation, og Parret beslutter at flygte. Politiet er imidlertid paa Benene, og da Opdagerne er i Hælene paa Brandt, skyder denne sig paa Perronen

Else sættes paa Gaden.

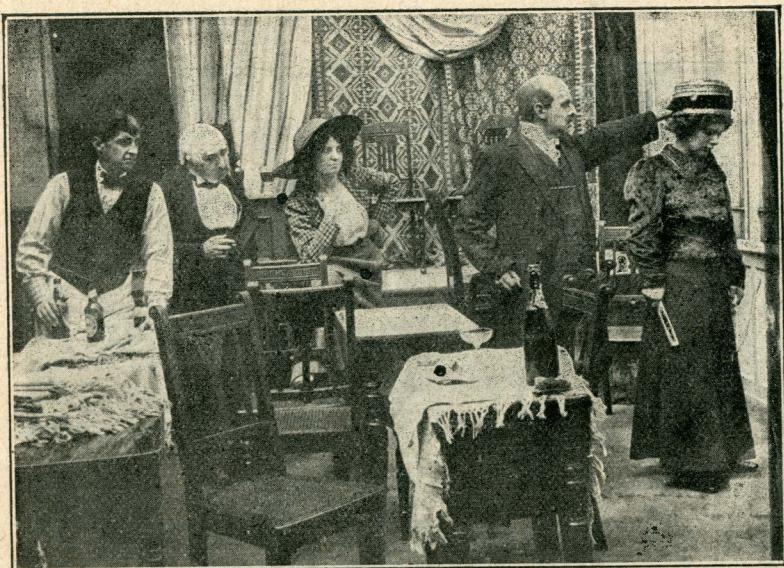
En Debut.

En lidt for kærlig Direktør.

netop som det frelsende Tog skal ankomme. — Hulkende kaster Else sig over hans Lig.

Da Else nu staar uden Eksistensmidler, søger hun en mindre Varieté for der at faa Engagement som Sangerinde. — Hun engageres ogsaa, men da Varietédirektøren, en hæsleg Person, er nærgaaende mod hende, forlader hun forbitret Varietèen fulgt af de øvrige Sangerinders haanende Latter.

Den Forurettede.

Ingen Penge.

Afskeden med Livet.

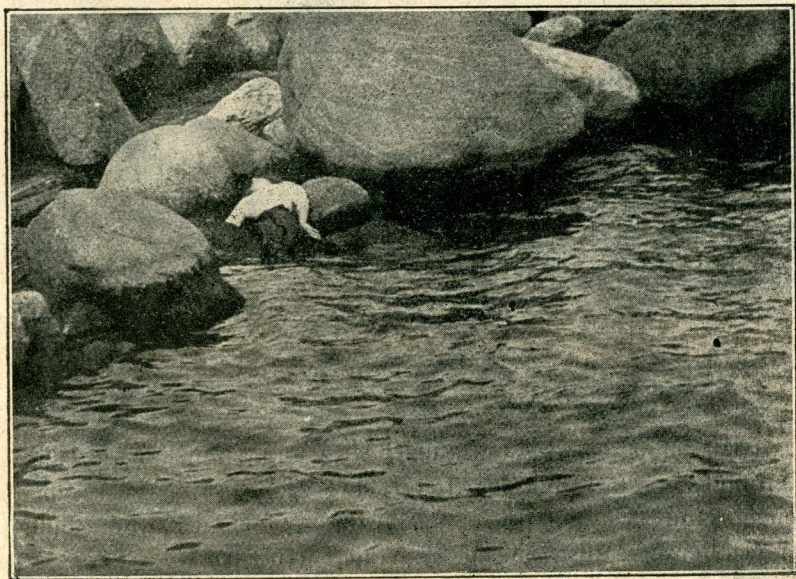
— Paa sit fattige Kammer sidder Else forgræmmet og forladt. Værtinden kommer ind og kræver sin Leje, Else har at skaffe Penge. Hun gaar hen paa et Laanekontor, men den Sum, hun der faar, er ikke tilstrækkelig til at klare Huslejen.

Lykkens Dage er længst forbi — kun Fortvivlelsen viser sit jærnhaarde Ansigt. Else føler, at Livet ikke mere har nogen Medynk tilovers for hende — — hun er udstødt og forladt!

— En Kvinde vandrer sorgfuld og forgræmmet ud imod Hav-
nens yderste Bolværk en trist Aften. Det er Else, hvis Historie
er forbi, Offeret for Malstrømmens hvirvlende Favntag.

Hun ser kun én Redning i Møde — det kolde Dyb, som dog er mere barmhjærtig end Menneskene, hvis Hjærte dømmer haar- dere, end Else vil kunne bære.

— En sidste Bøn op imod den stille Aftenhimmel, et Spring — og Havet lukker sig over den stakkels Kvinde, der nu endelig faar Ro. Haardt har hun bødet for sit Fejltrin.

Slutning paa en Livsskæbne.

